

Mama

Lucia Eniu

Mama

Pe mama mea
a născut-o Dumnezeu
la nașterea mea
i-a dat ochi
de-apus
și ochi de răsărit
și câteva izvoare
de lacrimi
și-atâta dragoste
că nu mai știa mama
unde s-o mai pună
o ține
pe rafturi
în pivnițele sufletului
și scoate calupuri
și mi le dăruiește
învelite frumos
în câte un izvor de lacrimi

Pe mama mea
a născut-o Dumnezeu
la nașterea mea
i-a dat glas de tunet
și glas de doină
și-atâta grijă
și-atâta durere
că nu mai știa
unde să le pună
le-a ascuns
sub lespezi
adânc
în pivnițele sufletului
și le-a lăsat
acolo
pe vecie

Pe mama mea
a născut-o Dumnezeu
la nașterea mea
i-a dat câteva
-isme

să le poarte brățări
la mâini
și-un veac de singurătate
ș-atâta belșug de amăgiri
că le-a zidit mama
în cămărilor vremii
pentru zilele cenușii
pe mama mea
a născut-o Dumnezeu
la nașterea mea
i-a dat câțiva bănuți
să-și cumpere iluzii
și niște bilete
în rândul întâi
la spectacolul istoriei
(mama le-a strecurat
într-o carte
de interpretare a viselor)
și seturi cu palme
de unică folosință
din cele care aplaudă automat

Pe mama mea
a născut-o Dumnezeu
la nașterea mea
i-a dat răbdare cât pentru nouă vieți
și un surâs
din acela pur-sânge
herculeean
dăruiește toate relele firii
și nefirii
din el face mama
șiraguri de mărgele de dor
și mi le dăruiește
cu sfială

Pe mama mea
a născut-o Dumnezeu
la nașterea mea.